

VENDIM
Nr. 72, datë 27.11.2015

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“

me sekretare Edmira Babaj, në datën 15.9.2015, mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 43 Akti, që u përket palëve:

KËRKUES: Sami Rasha

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Ministria e Punëve të Brendshme;

Drejtoria e Përgjithshme e Policisë së Shtetit;

Shoqëria Përmbartimore Gjyqësore Private “ARB” sh.p.k., Tiranë.

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 7573, datë 26.12.2006, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/f dhe 134/1/g, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 28 e vijues i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Fatmir Hoxha, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuarit, i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar Drejtoria e Policisë së Shtetit, i cili ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar shoqëria përmbartimore gjyqësore “ARB” sh.p.k., si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuar Sami Rasha, me gradën kryekomisar, ka kryer detyrën e drejtorit të Qendrës së Studimeve të Kualifikimit në Akademinë e Policisë “Arben Zylyftari”, në varësi të Ministrisë së Punëve të Brendshme.

2. Me urdhrin nr. 1509, datë 13.9.2006, të zëvendësministrit të Punëve të Brendshme, ai është caktuar në një pozicion më të ulët në detyrë, konkretisht përgjegjës i Seksionit të Formimit të Rolit Bazë. Me urdhrin nr. 1509/1, datë 19.9.2006, të zëvendësministrit të Punëve të Brendshme, i është caktuar grada “nënkomisar”, për shkak të mospërputhjes së gradës policore me funksionin organik, duke iu ulur edhe paga mujore.

3. Duke mos qenë dakord me urdhrat e mësipërme, kërkuar është ankuar pranë organit më të lartë hierarkik të Ministrisë së Brendshme, ankimi i cili është rrëzuar. Për rrjedhojë, ai i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me padi me objekt shfuqizimin e urdhrave nr. 1509, datë 13.9.2006 dhe nr. 1509/1, datë 19.9.2006, të zëvendësministrit të Punëve të Brendshme, dhe rivendosjen e së drejtës në funksionin dhe gradën përkatëse.

4. Me vendimin nr. 7573, datë 26.12.2006, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur: “Pranimin e kërkesëpadisë. Shpalljen si të pavlefshëm të aktit administrativ të përfaqësuar nga urdhri nr. 1509, datë

13.9.2006. Shpalljen si të pavlefshëm të aktit administrativ të përfaqësuar nga urdhri nr. 1509/1, datë 19.9.2006. Detyrimin e të paditurit të rivendosë të drejtat e cenuara në funksionin e mëparshëm, si rezultat i pavlefshmërisë së akteve. Detyrimin e të paditurit të paguajë pagën prej 85.470 lekësh në muaj, që i përket gradës kryekomisar, duke filluar që nga data 16.9.2006 e në vazhdim.”.

5. Me vendimin nr. 829, datë 18.4.2008, Gjykata e Apelit Tiranë ka vendosur: “Ndryshimin e vendimit nr. 7573, datë 26.12.2006, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Rrëzimin e padisë si të pabazuar në ligj.”. Kundër këtij vendimi kërkuar ka paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë.

6. Me vendimin nr. 00-2012-1450 (199), datë 19.4.2012, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka vendosur: “Prishjen e vendimit nr. 829, datë 18.4.2008, të Gjykatës së Apelit Tiranë. Lënien në fuqi të vendimit nr. 7573, datë 26.12.2006 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me këtë ndryshim: detyrimin e palës së paditur t’i paguajë paditësit pagën prej 85.470 lekësh në muaj që i përket gradës kryekomisar për një vit.”.

7. Me vendimin nr. 4227 akti, datë 29.7.2014, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka lëshuar urdhrin e ekzekutimit të vendimit nr. 7573, datë 26.12.2006, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

8. Kërkuar i është drejtuar shërbimit përmbartimor gjyqësor privat për fillimin e procedurave për ekzekutimin e detyrueshëm të detyrimit që buron nga vendimi gjyqësor i formës së prerë. Për arsye se nga ana e debitorit nuk është ekzekutuar ende ajo pjesë e vendimit që ka disponuar kthimin e kërkuarit në punë, ai i është drejtuar me kërkesë Gjykatës Kushtetuese (Gjykata).

II

9. **Kërkuar Sami Rasha** pretendon cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, si rrjedhojë e moszekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, për pjesën që i takon kthimit në punë, brenda një afati të arsyeshëm, duke parashtruar në mënyrë të përmbledhur:

9.1 Edhe pse në vendimet e Gjykatës Kushtetuese dhe të GJEDNJ-së është sanksionuar se kur debitore janë organet shtetërore detyrimet duhet të ekzekutohen drejtpërdrejt, kërkuar i është kërkuar nga ana e debitorit që t’i drejtohet zyrës përmbartimore për ekzekutimin e detyrimit.

9.2 Nga data e largimit të kërkuarit nga detyra kanë kaluar 8 vjet e 7 muaj, duke përfshirë edhe kohëzgjatjen e proceseve gjyqësore në të tria shkallët e gjykimit. Me gjithë këto vonesa për gjykimin e çështjes (6 vjet) vendimi përsëri ka mbetur i paekzekutuar dhe pala debitore nuk ka treguar interesin më të vogël për përmbushjen e detyrimit. Mospërmbushja e detyrimit, aq më tepër kundërshtimi i hapur për të zbatuar urdhrin e përmbartuesit për ekzekutim të detyrueshëm, cenon rëndë parimin e sigurisë juridike dhe të besimit si në organet e ngarkuara me ekzekutimin e detyrueshëm, ashtu edhe në organet që janë të detyruara të përmbushin detyrimet e tyre.

9.3 Edhe pse ishte në dijeni të plotë për vendimin e marrë nga Gjykata e Lartë, debitori nuk ka treguar asnjë interesim për të ndrequr gabimin në zbatimin e vendimit. Duke qenë se aktet e nxjerra nga zëvendësministri i Brendshëm gjykata i ka konsideruar të pavlefshme, pala debitore ishte e detyruar të merrte masat e nevojshme për kthimin e kërkuarit në detyrën e mëparshme.

10. **Subjekti i interesuar, Drejtoria e Policisë së Shtetit**, në prapësimet me shkrim drejtuar Gjykatës është shprehur:

10.1 Pretendimi për njohjen e detyrimit monetar nga data 16.9.2006 deri në zbatimin tërësisht të urdhrit të ekzekutimit është i pabazuar, pasi me vendimin e Gjykatës së Lartë është përcaktuar si detyrim përfundimtar ai për pagesën e pagës që i përket gradës kryekomisar për një vit. Ky detyrim është likuiduar tërësisht me urdhërshpenzimin nr. 568, datë 25.11.2014, në shumën 1.025.640 lekë, si edhe në shumën 59.077 lekë është likuiduar tarifa përmbartimore.

10.2 Për sa i përket mundësisë së kthimit në punë kërkuar i është kthyer përgjigje duke e sqaruar se për momentin mungojnë funksionet e lira për t’u sistemuar sipas vendimit gjyqësor.

11. **Subjekti i interesuar, shoqëria përmbartimore gjyqësore private “ARB” sh.p.k.**, në parashtrimet me shkrim drejtuar Gjykatës është shprehur se i ka kryer veprimet përmbartimore në

përputhje të plotë me ligjin. Kjo rezulton edhe nga shkresa nr. 2789/3 prot., datë 9.6.2015, e Ministrisë së Drejtësisë për verifikimin e ligjshmërisë së veprimeve përmbartimore, me të cilën i është përgjigjur Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë së Shtetit, se procedurat përmbartimore në rastin konkret janë kryer sipas përcaktimeve të Kodit të Procedurës Civile.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuarit

12. Gjykata ka vlerësuar vazhdimisht se çështja e legjitimitimit të kërkuarit lidhet drejtpërdrejt me iniciimin e një procesi kushtetues. Individidi, në kuptim të neneve 131/f dhe 134, pika 1/g dhe pika 2, të Kushtetutës, mund të vërë në lëvizje këtë Gjykatë për çështje që lidhen me interesat e tij, kur pretendon se i janë cenuar të drejtat kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike, çka nënkupton që kërkuari duhet të shfrytëzojë në rrugë normale mjetet juridike, të cilat janë të përshtatshme, të disponueshme dhe efikase për një çështje konkrete (*shih vendimin nr. 52, datë 20.7.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Gjykata vlerëson se kërkuari ka interes të ligjshëm për të kërkuar zbatimin e vendimit gjyqësor brenda një afati të arsyeshëm dhe se në rastin konkret ai u është drejtuar gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, duke shteruar mjetet juridike për mbrojtjen e së drejtës së tij. Për ekzekutimin e vendimit gjyqësor kërkuari i është drejtuar debitorit për ekzekutimin vullnetar të detyrimit, si edhe shërbimit përmbartimor për fillimin e procedurave për ekzekutimin e detyrueshëm.

14. Për sa më sipër, Gjykata arrin në përfundimin se kërkuari legjitimohet për t'iu drejtuar kësaj Gjykate për konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosëkzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, pasi ai ka përdorur të gjitha mjetet ligjore në dispozicion dhe se nuk ka mjet tjetër për rivendosjen e së drejtës të cenuar.

B. Për pretendimin për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosëkzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm

15. Gjykata ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i vendimit të formës së prerë të gjykatës është pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të Kushtetutës dhe KEDNJ-së. Ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimit të drejtë. Parimet kushtetuese të lidhura me procesin e rregullt ligjor, si dhe detyrimi për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore, i parashikuar në nenin 142/3 të Kushtetutës, nënvizojnë faktin se çdo qytetar, i cili i drejtohet një gjykate kompetente për realizimin e një të drejte, nuk mund të presë pa kufi për realizimin e saj. Ekzekutimi i vendimeve gjyqësore përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimit të drejtë dhe çdo organ shtetëror duhet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimin nr. 21, datë 7.4.2014, të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Gjykimi për realizimin e një të drejte përbëhet nga dy faza, të cilat janë të lidhura pazgjidhshmërisht me njëra-tjetrën. Faza e parë, ose gjykimi në kuptimin e ngushtë, ka të bëjë me njohjen ose deklarin e së drejtës, që si rregull përfundon kur vendimi gjyqësor merr formë të prerë. Në fazën e dytë, kur nevojitet edhe ndërhyrja, qoftë edhe me masa shtrënguese, për zbatimin e vendimit gjyqësor, realizohet ai që quhet qëllimi i drejtësisë. Në këtë fazë e drejta është e sigurt, por kërkohet që ajo të vihet në jetë. Në këtë kuptim, gjykimi nuk duhet konceptuar ngushtë, pra vetëm me dhënien e një vendimi gjyqësor, por me përfundimin e gjithë këtij procesi, sepse një e drejtë e fituar nëse nuk realizohet nëpërmjet ekzekutimit të vendimit, mbetet pa vlerë. Karakteri unitar i procesit civil detyron respektimin e garancive të procesit të rregullt si në fazën e gjykimit, ashtu edhe të ekzekutimit të detyrueshëm (*shih vendimin nr. 21, datë 7.4.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e

realizimit të një të drejte të fituar gjyqësish. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individi e ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Pa dyshim që një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë deri në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimin nr. 14, datë 30.3.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore, deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtut proces (*shih vendimin nr. 14, datë 30.3.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Gjykata në jurisprudencën e saj ka vlerësuar se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen dhe interesin e kërkuarit, si dhe të autoriteteve përkatëse.

i) Kompleksiteti i çështjes

20. Për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara dhe volumin e provave shkrese. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojnë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme (*shih vendimin nr. 15, datë 30.3.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Gjykata vëren se çështja në shqyrtim ka për objekt mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm për kthimin e kërkuarit në punë dhe pagimin e pagës që i përket gradës kryekomisar për një vit. Kjo çështje në vlerësimin e Gjykatës nuk paraqet rrethana të veçanta apo kompleksitet që mund të justifikojnë një vonesë në ekzekutimin e vendimit, ndaj vlerësimi i sjelljes së autoriteteve publike dhe kërkuarit është me rëndësi në këtë kontekst.

ii) Interesi dhe sjellja e kërkuarit

22. Vlerësimi i sjelljes dhe interesit të kërkuarit është një element tjetër përcaktues i kohëzgjatjes së arsyeshme të procedimeve. Gjykata ka theksuar se përdorimi nga ana e kërkuarit i të gjitha procedurave të parashikuara nga e drejta e brendshme, me qëllim sigurimin e mbrojtjes, nuk mund të përdoret si argument kundër tij (*shih vendimin nr. 24, datë 22.4.2014, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Në rastin konkret interesi i kërkuarit është i dukshëm dhe real, për sa kohë që detyrimi i palës debitoare lidhet me të drejtën e tij për kthimin në punë dhe pagesën e pagës për një vit. Nga aktet bashkëlidhur kërkesës rezulton se kërkuari ka vepruar në përputhje me të drejtat e tij procedurale, duke shteruar mjetet ligjore në dispozicion për ekzekutimin e detyrimit që buron nga vendimi gjyqësor i formës së prerë. Ai ka shfaqur interes të vazhdueshëm për ekzekutimin dhe nuk rezulton të jetë bërë shkak apo të ketë shkaktuar vonesa në këtë drejtim.

24. Pas marrjes formë të prerë të vendimit, me kërkesën e datës 9.9.2014, kërkuari i është drejtuar ministrit të Punëve të Brendshme për ekzekutimin vullnetar të detyrimit.

25. Me shkresën nr. 4172/1 prot., datë 17.10.2014, Drejtoria e Përgjithshme e Policisë së Shtetit i është përgjigjur kërkuarit se që vendimi të ekzekutohet, ai duhet t'i drejtohet zyrës së përmbarimit nën juridiksionin e të cilës ndodhet pasuria e debitorit.

26. Për pasojë, në datën 21.10.2014 kërkuari i është drejtuar përmbaruesit gjyqësor për fillimin e procedurës së ekzekutimit të detyrueshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

iii) Sjellja e autoriteteve

27. Gjykata ka theksuar se në fazën e ekzekutimit marrin pjesë jo vetëm palët, pra debitori dhe kreditori, por edhe organet kompetente të ngarkuara me ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë. Roli i këtyre organeve bëhet vendimtar kur debitori nuk pranon të ekzekutojë vullnetarisht

detyrimin e tij karshi kreditorit. Në raste të tilla procesi i vendosjes në vend i një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe mënyrën e kryerjes së veprimeve konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë (*shih vendimin nr. 24, datë 22.4.2014, të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Kur autoritetet administrative refuzojnë, neglizhojnë ose vonojnë t'i ekzekutojnë këto vendime, garancitë që gëzon një palë e përfshirë në një proces gjyqësor e humbasin qëllimin e tyre. Gjykata ka theksuar, gjithashtu, se një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimin nr. 8, datë 23.3.2010, të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Në lidhje me autoritetet publike të përfshira në këtë proces duhet të shqyrtohet sjellja e secilit prej tyre. Për sa u përket veprimeve të përmbauesit gjyqësor privat, si subjekt procedural në fazën e ekzekutimit, rezulton se shoqëria "ARB" sh.p.k., i është drejtuar Ministrisë së Punëve të Brendshme me shkresën nr. 1/262 prot., datë 22.10.2014, "Lajmërim për ekzekutim vullnetar". Me shkresën nr. 2/262 prot., datë 29.10.2014 është urdhëruar vendosja e masës së sekuestros konservative në llogaritë e thesarit dhe bankare të debitorit. Me shkresën nr. 4/262 prot., datë 1.12.2014 është urdhëruar vendosja e masës së sekuestros ekzekutive në llogarinë e debitorit në shumën 1.084.717 lekë dhe kalimi i saj në llogarinë e shoqërisë përmbaimore. Me shkresën nr. 5/262 prot., datë 4.12.2014 është vendosur heqja e sekuestros konservative nga llogaritë e debitorit me kërkesë të kreditorit, pasi është shlyer detyrimi në të holla. Ndërkohë që nga ana e shoqërisë përmbaimore "ARB" sh.p.k., ka vijuar njoftimi drejtuar debitorit për ekzekutimin e plotë të detyrimit me shkresat nr. 6/262 prot., datë 4.12.2014; nr. 8/262 prot., datë 6.1.2015; nr. 9/262 prot., datë 3.2.2015; nr. 11/262 prot., datë 20.2.2015 etj. Për pasojë, Gjykata vlerëson se ky subjekt jo vetëm që nuk është bërë shkak për mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë, por ka vepruar në përputhje me kompetencat e tij ligjore.

30. Në lidhje me sjelljen e debitorit, Gjykata vëren se për sa i përket pjesës së vendimit që i referohet pagesës së pagës për një vit, e cila i korrespondon gradës kryekomisar, rezulton që detyrimi të jetë shlyer plotësisht në favor të kërkuarit me urdhër-pagesën nr. 568, datë 25.11.2014, në shumën 1.025.640 lekë, kurse me shumën 59.077 lekë është likuiduar tarifa përmbaimore.

31. Për sa i përket asaj pjese të detyrimit që i referohet rikthimit të kërkuarit në punë, nga ana e subjektit të interesuar Drejtoria e Përgjithshme e Policisë së Shtetit është pretenduar, si gjatë fazës së ekzekutimit të detyrueshëm, ashtu edhe në parashtrimet drejtuar Gjykatës, se për momentin mungojnë funksionet e lira për sistemimin e tij në strukturat e policisë së shtetit. Edhe pse debitori e ka njohur detyrimin, ai nuk rezulton të ketë marrë masa për të bërë të mundur ekzekutimin e tij.

32. Gjykata ka theksuar se i takon debitorit të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme, me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit. Autoritetet shtetërore nuk mund të justifikohen me pamundësinë objektive për të mos respektuar një detyrim që vjen nga një vendim gjyqësor, por duhet të përpiqen me të gjitha mjetet dhe mundësitë që kanë në dispozicion për ta zbatuar atë. Gjykata ka theksuar, gjithashtu, se shteti duhet të marrë përsipër vazhdimisht detyrimin për të siguruar palët pjesëmarrëse në proces se do të kenë mundësi reale të ekzekutojnë vendimin gjyqësor të formës së prerë dhe se e drejta për të pasur akses në gjykatë do të ishte iluzion nëse sistemi ligjor ose zbatimi i tij në praktikë do të bëhej shkak që një vendim gjyqësor i formës së prerë të mbetej ineffektiv dhe i pazbatueshëm për një kohë tepër të gjatë (*shih vendimin nr. 14, datë 30.3.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

33. Bazuar në standardet e mësipërme dhe referuar veprimeve konkrete dhe sjelljes së debitorit, Gjykata vlerëson se pretendimi për mungesën e vendeve të lira për sistemimin e kërkuarit nuk e shmanng debitorin nga detyrimi për ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë. Ai duhet të kishte marrë të gjitha masat e nevojshme dhe duhej të gjente mjetin e përshtatshëm ligjor për kthimin e kërkuarit në punë, si një detyrim ligjor, i cili rrjedh nga një vendim gjyqësor që tashmë

është titull ekzekutiv.

34. Në përfundim, Gjykata konstaton cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, të parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6/1 i KEDNJ-së, si rrjedhojë e mosekzekutimit brenda një afati të arsyeshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë, në pjesën që i referohet kthimit të kërkuarit në punë.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “f” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës.
- Konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 7573, datë 26.12.2006, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Fatmir Hoxha, Gani Dizdari, Vitore Tusha